

Arrest

nr. 324 698 van 7 april 2025
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat I. SWERTS *loco* advocaat C. VAN CUTSEM.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 12 september 2021 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 14 september 2021 om internationale bescherming. Op 29 februari 2024 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben, van Pashtoun origine en Soennitische moslim te zijn. U woonde op een kort verblijf in Kabul na steeds in uw geboortedorp Qala Nasro in het district Bagram in

de provincie Parwan tezamen met uw moeder G. B. (...), uw zus F. (...) en uw broers M. W. (...), F. (...), M. (...), Fa. (...), S. (...) en G. (...). U ging tot de 5de of 6de graad naar school. Uw moeder woont nu nog in Qala Nasro tezamen met uw grootouders, drie schoonzussen, en uw neef. Uw broer F. (...) is ondergedoken in Pansjir en uw broer M. (...) is vermist. Uw broers Fa. (...), S. (...) en G. (...) zijn Afghanistan ontvlucht en u weet niet waar ze nu zijn. Uw vader zit sinds het jaar 1400 (april 2021 – maart 2022) in de gevangenis.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan. Uw vader werkte sinds ca. 2011 samen met uw oom als bouwheer in opdracht van de Amerikanen en de taliban beschuldigden hem er van slaaf te zijn van de Amerikanen. Uw broer M. W. (...) startte in 2019 met werken als soldaat bij het Afghaanse leger en uw broers F. (...) en M. (...) sloten zich een jaar later ook aan bij het leger. Uw andere broers waren schoolgaand. Door het werk van uw vader en broers werden u en uw familie bedreigd door de taliban onder leiding van commandant B. (...). Op een dag in 2021 overleed uw broer M. W. (...) door een bomexplosie in zijn auto toen hij terugkwam van een trouwfeest. Hierna stopten uw andere broers met hun werk bij het leger en vluchtten ze weg uit Afghanistan. Enige tijd later was u onderweg naar huis van school toen enkele gemaskerde talibs op de bromfiets u tegenhielden. De taliban gaf u de keuze om ofwel samen met hen te gaan vechten elders in Afghanistan, ofwel in uw regio te blijven om mijnen te plaatsen op de weg en in de auto van uw broer of vader. Omdat u dermate bang was antwoordde u bevestigend op de eisen van de taliban, waarna ze u lieten gaan. Toen u dit thuis vertelde namen uw vader en broers uw aanvaring met de taliban niet heel ernstig. Enige tijd later hielden dezelfde talibs u opnieuw tegen na school, waarbij ze u ditmaal wilden meenemen maar in elkaar sloegen toen dat niet lukte. U werd buiten bewustzijn naar het ziekenhuis gebracht waar u vijf dagen behandeld werd. Daarna besliste uw vader dat ook u het land moest verlaten. U verliet Afghanistan in april 2021 via Pakistan en reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk door naar België waar u op 12 september 2021 toekwam en een verzoek tot bescherming indiende.

Later in 2021 werd uw vader meegenomen door de taliban en in de gevangenis gestopt. De taliban komt in opdracht van B. (...) nog steeds naar uw moeder thuis om te vragen waar haar zonen zijn. Uw moeder ging ook zelf naar de taliban om informatie te vragen over uw vader, maar werd geslagen omdat ze haar hoofddoek niet correct droeg.

U vreest bij terugkeer gedood te worden door de taliban door het voormalige werk van uw familieleden bij de overheid, alsook door uw westerse levensstijl die u niet meer kan aanpassen aan het leven in Afghanistan. Daarnaast vreest u geen adequate medische behandeling voor uw aandoening te kunnen krijgen in Afghanistan.

Ter staving van uw relaas legt u de kopieën van de volgende documenten neer: medische onderzoeksresultaten uit Afghanistan, taskara's van uw familieleden, een certificaat van het werk van uw vader, foto's van uw omgeving in Afghanistan, een attest van een psycholoog d.d. 26/10/2023, medische documenten i.v.m. uw medicatie, medische onderzoeksresultaten uit België, een inschrijvingsbewijs van een taalcursus. Op 12 oktober 2023 bezorgt uw advocaat enkele opmerkingen op het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u niet op comfortabele wijze langdurig op een stoel kan blijven zitten (CGVS-1 p. 11) en dat u slechthorend bent aan één oor (CGVS-1 p. 2). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd toegestaan dat u op de grond zou zitten in plaats van op de voorziene stoel (CGVS-1 p. 11, CGVS-2 p. 7) en wisselden de tolk en advocaat van plaats (CGVS2 p. 1), ook werd u meegedeeld dat u het kon aangeven mocht u de tolk niet goed verstaan (CGVS-1 p. 2). Toen u als gevolg van uw medische problematiek last kreeg van uw buik werd u een pauze toegekend (CGVS-1 p. 10) waarna u aangaf dat u het persoonlijk onderhoud verder kon zetten. Met betrekking tot uw psychologische problemen (CGVS-1 p. 2) dient te worden opgemerkt dat u hierover geen documenten betreffende uw psychologische situatie neerlegde voorafgaand aan het persoonlijk onderhoud. Daardoor was het niet mogelijk om te voorzien in de nodige ondersteuningsmaatregelen (overigens staan deze ook

niet vermeld in het neergelegde attest van d.d. 26/10/2023). U, noch uw advocaat hebben te kennen gegeven dat u niet in staat zou zijn op deel te nemen aan de procedure omwille van uw medische of psychologische problemen. Echter kreeg u de kans om een pauze te vragen wanneer u dit nodig had (CGVS-1 p. 2, CGVS-2 p. 2, 7) en om verduidelijking te vragen wanneer dit nodig was (CGVS-1 p. 2), ook werd er u verteld dat mocht u bepaalde hulp of maatregelen nodig hebben u dit steeds mocht vragen (CGVS-1 p. 2, 3, CGVS-2 p. 2, 7). Noch u, noch uw advocaat maakte enige opmerking hieromtrent op het einde van de persoonlijke onderhouden.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst zijn uw verklaringen omtrent de aanvaringen en de problemen die u heeft gehad met de taliban ongeloofwaardig. Er zitten in uw relaas danig veel opmerkelijke verklaringen, inconsistenties en tegenstrijdigheden dat de geloofwaardigheid ervan volledig wordt ondermijnd. Zo stelt u tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u na school naar huis aan het stappen was met enkele andere studenten wanneer een talib genaamd B. (...) u tegenhield (CGVS vragenlijst, vraag 5). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u dat deze B. (...) uit uw regio afkomstig is, tot uw stam behoort en zijn invloed uitoefent om geregeld talibanleden naar uw huis te sturen (CGVS-1 p. 5). Bij uw volgende persoonlijk onderhoud verklaart u dan weer dat u de talibs die u aanspraken niet te kennen aangezien ze gemaskerd waren (CGVS-2 p. 4-5). Deze vaststelling is opmerkelijk daar u eerder duidelijk aangaf dat u werd aangesproken door B. (...) en zijn aanhangers. U stelt dat B. (...) een commandant was die verschillende groeperingen leidt en actief is op verschillende locaties, maar volgens uw moeder heden ten dage in Parwan zou verblijven (CGVS-2 p. 9). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt evenwel dat er inderdaad een commandant van de taliban genaamd B. (...) actief was in de wijde omgeving rond uw regio, maar dat deze commandant reeds in oktober 2019 werd vermoord door een luchtaanval uitgevoerd door de Afghaanse en buitenlandse troepen (zie COI (2) Persbericht Afghaans Ministerie van Defensie). Het feit dat u aanvoert een confrontatie te hebben gehad met deze talibancommandant in 2021 doet dan ook ernstig afbreuk aan de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw aanvaringen met de taliban.

Bovendien verklaart u dat u erg bang was na uw eerste aanvaring met de taliban en uw moeder en vader erover sprak, waarna uw broer M. W. (...) werd gevraagd om zijn werk als soldaat te stoppen (CGVS-1 p. 10). U verklaarde namelijk dat M. W. (...) toen nog voor de Amerikanen werkte (CGVS-1 p. 9), maar wanneer u bij uw tweede onderhoud wordt gevraagd naar opheldering omtrent de situering van de gebeurtenissen in de tijd wijzigt u plots uw verklaringen en stelt u dat M. W. (...) al was overleden voor uw ontmoetingen met de taliban (CGVS-2 p. 6-7). Het feit dat u uw verklaringen omtrent de volgorde van de gebeurtenissen plotsklaps wijzigt ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate. Ook verklaart u toen dat uw vader de dreiging die u ervaarde na uw eerste aanvaring met de taliban niet ernstig nam en dat uw vader geen enkele vrees toonde (CGVS-2 p. 5). Zulke reactie is niet wat verwacht kan worden na een gewelddadige confrontatie met gemaskerde en gewapende talibanleden die vragen om uw familie te vermoorden, zeker gelet op het eerdere overlijden van uw broer (CGVS-2 p. 6-7). Uw verklaringen hieromtrent zijn evenmin consistent met wat u tijdens uw eerste onderhoud verklaarde, namelijk dat uw moeder angstig met uw vader sprak en ze vervolgens uw broer vroegen om zijn werk te stoppen en iedereen ongerust werd (CGVS-1 p. 9, 10). Deze vaststellingen komen de geloofwaardigheid van uw relaas niet ten goede. Daarnaast kan u enkele sleutelmomenten uit uw eerste onderhoud niet meer voor de geest halen tijdens uw tweede onderhoud, zoals de eis van de taliban waarbij u werd gevraagd om een bom te plaatsen onder de auto van uw familie (CGVS-1 p. 7, 10). Wanneer u nalaat deze zwaarwegende gebeurtenis op uw tweede onderhoud consistent te beschrijven, verwijst u naar uw medische en mentale toestand en een gebrek aan concentratie (CGVS-2 p. 5-6). Deze verklaring overtuigt allerm minst aangezien, gelet op de ernst van de eis van de taliban, zulke eis niet als een detail beschouwd kan worden maar integendeel als één van de kernelementen van uw vluchtrelaas, mocht u daadwerkelijk tegengehouden geweest zijn door de taliban.

Ook zijn uw verklaringen betreffende de dood van uw broer M. W. (...) en de omstandigheden omtrent het stopzetten van het werk van uw broers bij het leger weinig geloofwaardig wegens tegenstrijdige verklaringen hieromtrent. U verklaart namelijk dat de dood van uw broer M. W. (...) de directe aanleiding was voor uw broers om enkele dagen nadien te stoppen met hun werk bij het leger en naar Iran te vluchten (CGVS-1 p. 7). Echter verklaart u even later dat uw broers hun werk uitoefenden tot aan het moment waarop u door de taliban in het ziekenhuis werd geslagen, aangezien uw vader toen de ernst van de dreiging inzag en hen wegstuurde (CGVS-1 p. 11 en CGVS-2 p. 6). Gevraagd naar een opheldering over deze inconsistente verklaringen, stelt u eenvoudigweg dat u in het ziekenhuis lag toen de beslissing dat uw broers Afghanistan moeten verlaten werd genomen, hetgeen de onverenigbaarheid louter bevestigt. Eigenaardig genoeg beweert u dan plotsklaps dat u een derde ontmoeting met de taliban had gehad, waarover u zich absoluut niets kon herinneren tot op het moment waarop u met de incoherente verklaringen werd geconfronteerd (CGVS-2 p. 9-10). Het spreekt voor zich dat zulke voorstelling van de feiten die u slechts op het einde van uw tweede onderhoud presenteert de geloofwaardigheid van uw relaas ondermijnt, zeker daar u eerder duidelijk aangaf twee keer geconfronteerd te zijn met de taliban (CGVS-1 p. 9, 10).

Verder zijn ook de gedragingen van de taliban die u schetst uiterst merkwaardig. Zo vertelt u dat u de taliban vertelde dat u aan hun eisen tegemoet zou komen omdat u zo bang van hen was (CGVS-1 p. 10). De taliban zouden echter geen concrete afspraken hebben gemaakt opdat u de gevraagde opdracht zou kunnen vervullen, maar zouden vervolgens gewoon zijn weggegaan omdat ze bang waren van de overheid (CGVS-1 p. 11). Het is hoogst merkwaardig dat de taliban u op klaarlichte dag tegenhielden om dergelijk gewelddadige eisen te stellen, om dan een plotse angst voor de veiligheidsdiensten te krijgen. Een logische opvolging van de feiten veronderstelt integendeel dat de taliban verdere concrete stappen zouden ondernemen om ervoor te zorgen dat u de gemaakte beloftes effectief tot uitvoering zou brengen. In zoverre u verklaart dat de taliban u gedwongen wilden rekruteren dient er verder op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakte van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban was doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er werd beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering door gebruik van geweld zoals door u wordt beschreven (CGVS-1 p. 7, 8), kwam slechts zelden voor. Doorgaans beschikten de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten. U verklaarde dat de meeste ouderen uit uw dorp pro-overheid waren en ook uw vader zijn paternale ooms overheidsgezind waren (CGVS-1 p. 8, 9). Gezien het door u geschetste profiel van uw familie kan er worden aangenomen dat de taliban doortastendere pogingen zou ondernomen hebben teneinde u te overtuigen van hun gelijk en uw vertrouwen te winnen. U toont niet aan dat de taliban u gedwongen wilden rekruteren.

In zoverre u aanhaalt dat uw medische en psychologische problemen aan de basis liggen van de incoherenties in uw asielaanvraag, kan worden opgemerkt dat zulke problemen inderdaad een impact kunnen hebben op het vermogen om bepaalde gebeurtenissen of tijdstippen nauwkeurig voor de geest te halen. Echter zijn deze incoherenties dermate ernstig en veelvuldig van aard dat een toeschrijving aan uw medische toestand niet volstaat als rechtvaardiging. Er kan namelijk verwacht worden dat de sleutelmomenten en impactvolle gebeurtenissen met een minimale graad van consistentie verteld kunnen worden en correct ten opzichte van elkaar kunnen worden gesitueerd, ondanks de afwezigheid van de mogelijkheid tot een nauwkeurige tijdsbepaling. De dood van één van uw familieleden, net als de inhoud en het aantal aanvragen dat u met de taliban had behoort tot de elementen die op een eenvoudige en consistente manier moeten worden kunnen geschetst, gelet op de zeer ernstige persoonlijke impact op uw situatie en het feit dat deze feiten zogenoemd de aanleiding uitmaken van uw vlucht uit Afghanistan. Het plotsklaps voor de eerste maal herinneren van een impactvolle gebeurtenis, op het einde van uw

tweede onderhoud en na een confrontatie met tegengestelde verklaringen, terwijl u meermaals de kans werd geboden om aanvullende feiten aan te voeren, kan moeilijk worden verweten aan uw medische toestand. Uit het neergelegde attest van uw psycholoog blijkt dat u tekenen vertoont van emotionele stoornissen, verlies van eetlust, de neiging om zich af te zonderen, verstoring van sociale relaties, slaapstoornissen, flashbacks en grote angst. Uit dit attest blijkt niet dat u niet in staat zou zijn om op een normale manier deel te nemen aan de asielprocedure of dat u cognitieve vaardigheden hierdoor werden aangetast.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt bovendien dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden of werkten voor de voormalige overheid, zoals uw vader te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Wat uw situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U slaagt er niet in om dergelijke zaken aannemelijk te maken. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van de ANSF en medewerker van de voormalige overheid waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat zijzelf te maken hebben met daden van vervolging (supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Met betrekking tot uw vrees dat u geen adequate behandeling voor uw medische problemen zal krijgen bij een terugkeer naar Afghanistan (CGVS-1 p. 11, CGVS-2 p. 12) dient te worden opgemerkt dat dit geen element betreft om u een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Het CGVS benadrukt dat bij deze beoordeling rekening wordt gehouden met de inherente kwetsbaarheid van personen met psychische problemen. Er kan evenwel noch uit de beschikbare informatie noch uit de door u aangebrachte elementen in concreto besloten worden dat u in geval van terugkeer in een situatie zal terechtkomen die gelijkgesteld kan worden aan vervolging. U haalt aan dat u voor uw behandeling naar Pakistan zal moeten gaan en deze veel geld kost (CGVS-2 p. 12). Wat dit betreft kan eveneens verwezen worden naar het feit dat u in geval van terugkeer terecht kan bij uw familiaal netwerk en opgevangen wordt in een vertrouwde omgeving, wat ook uw herintegratie vergemakkelijkt. Voor de beoordeling van uw medische problemen dient u zich te wenden tot de daartoe geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. De neergelegde taskara's kunnen louter dienen als identiteitsaanwijzing, waarbij dient opgemerkt te worden dat uw identiteit niet ter discussie staat en de identiteit van uw familieleden niet relevant is voor de beoordeling van uw individuele asielmotieven. Het certificaat van het werk van uw vader heeft geen betrekking op uw individuele vrees en asielmotieven, dewelke niet geloofwaardig worden geacht en dus niet door dit document kunnen worden ondersteund. De foto's uit uw omgeving in Afghanistan die u neerlegde ondersteunen op geen enkele manier de individuele vrees tot vervolging die u aanhaalt in uw relaas, waarbij de identiteit van de personen op de foto's niet kan worden achterhaald. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) blijkt bovendien dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

De door u voorgelegde medische attesten uit Afghanistan vormen geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan echter nooit met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen zijn opgelopen. Deze attesten laten dan ook niet toe uitspraken te doen over de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Zij kunnen enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben bij geloofwaardige verklaringen, quod non. De medische attesten uit België geven slechts informatie over uw gezondheidstoestand en uw medicatiegebruik. Zij hebben verder geen invloed op uw asielmotieven. Het psychologisch attest toont dat u dient opgevolgd te worden maar toont, zoals hierboven uiteengezet, niet aan dat u niet in staat zou zijn op een normale manier deel te nemen aan de asielprocedure.

Het inschrijvingsbewijs van de taalcursus toont slechts aan dat u hier Nederlandse les volgt.

De opmerkingen van uw advocaat op het persoonlijk onderhoud vermogen evenmin de bovenstaande appreciatie te wijzigen (zie mail d.d. 12/10/2023). Daarbij dient opgemerkt te worden dat u nog geen drie jaar in België verblijft, zoals uw advocaat verkeerdelijk beweert. De daaromtrent aangehaalde verwestersing heeft geen impact op het toekennen van internationale bescherming (zie infra). In zoverre uw advocaat stelt dat u werd onderbroken tijdens het persoonlijk onderhoud dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw eerste en tweede persoonlijke onderhoud voldoende in staat werd gesteld om alle details van uw asielrelaas volledig uiteen te zetten en eventuele toevoegingen te doen, waarbij onderbrekingen slechts dienden om het tijdsverloop van het onderhoud te bewaren en overbodige herhalingen te proberen vermijden. Het feit dat verzoeker uit een familie komt die voorstander was van de voormalige overheid in Afghanistan leidt niet automatisch tot het toekennen van internationale bescherming in uwe hoofde aangezien elk verzoek op individuele wijze dient te worden onderzocht.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09

[EASO COI Report Afghanistan Security situation update.pdf](#), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. In zoverre u aanvoert dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld te Afghanistan en uw advocaat hierbij verwijst naar uw medische situatie, uw psychologische situatie en de duur van uw verblijf in België dient opgemerkt te worden dat deze elementen niet bestempeld kunnen worden als een persoonlijke omstandigheid die tot gevolg heeft dat u, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. De medische, psychologische en andere elementen die u aanhaalt zijn onvoldoende om een bijzonder kwetsbare situatie aan te tonen waarbij u een hoger risico loopt om getroffen te worden door willekeurig geweld. Het CGVS stelt vast dat de voorgelegde medische attesten niet aantonen dat uw psychologische klachten een ernstige impact hebben op uw zelfredzaamheid en zelfstandigheid, noch dat u niet langer in staat bent om de nodige risico's in te schatten of "het spel" mee te spelen.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn

dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Sharif de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de

onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten

volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit

de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. In zoverre u verwijst naar uw profiel op sociale media ter staving van uw vrees om terug te keren naar Afghanistan, dient te worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie niet kan worden besloten dat het louter hebben van dergelijke profielen een risico voor vervolging met zich meebrengt. Uit niets blijkt dat u inhoud heeft gepost die kritisch zou zijn voor de Taliban of door de Taliban als aanstootgevend zou worden beschouwd. U toont evenmin aan dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van uw sociale media uit te wissen of het account af te sluiten.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u minstens tot 18-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven en naar school bent gegaan (CGVS-1 p. 6), waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarnaast bent u een

Pashtoen, de dominante etnie in Afghanistan. Bovendien blijkt u afkomstig te zijn uit de provincie Parwan, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit uw verklaringen waar u het heeft over de aanwezigheid van de taliban in uw regio (CGVS-1 p. 8) en uit de opmerkingen van uw advocaat (zie mail dd. 12/10/2023). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn. Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van twee en een half jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U haalt aan dat u in België taallessen volgt en sport beoefent (CGVS-2 p. 12). De in de door uw advocaat gemaakte opmerkingen na het persoonlijk onderhoud dat u Engels en Frans spreekt, dat u aangesloten bent bij een volleybalclub en dat u een Facebookaccount heeft waarop u foto's post van uw bezigheden hier in België (zie mail d.d. 12/10/2023), volstaan niet om een toegeschreven verwestering aan te tonen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u zich nog steeds uitdrukt in het Pashtu. Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder. Bovendien verklaart u nog steeds een soennitisch moslim te zijn (CGVS-1 p. 4). Hoewel u niet meer naar de moskee gaat om te bidden gaf u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud aan dat u nog meedeed aan de ramadan (CGVS-1, p. 4). Hieruit blijkt dat u nog steeds uw religie praktiseert. Dat u tijdens het tweede gehoor aanhaalt niet deel te nemen aan de ramadan wegens uw gezondheidstoestand (CGVS-2 p.13) doet hier geen afbreuk aan. Immers blijkt hieruit nog steeds dat u de intentie heeft de regels van de Islam te volgen. Wat uw Facebookaccount betreft dient te worden opgemerkt dat blijkt uit de landeninformatie dat de berichten die men op sociale media platforms schrijft en deelt waarschijnlijk geen gevolgen zullen hebben, tenzij deze berichten aanleiding geven tot de dood of arrestatie van een persoon. Hoewel internationale media berichten dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media betroffen deze echter kritische berichten ten aanzien van de taliban. U maakt geenszins aannemelijk dat uit het loutere feit dat u aanwezig bent op sociale media afgeleid kan worden dat u dermate kritische berichten ten aanzien van de taliban post waardoor u dreigt gevisieerd te worden, er is slechts sprake van enkele sportfoto's. Hoe dan ook toont u niet aan dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van uw sociale media uit te wissen of de volledige accounts te verwijderen. Vooralsnog toont u ook niet aan hoe de taliban op de hoogte zouden zijn van uw Facebookprofiel. Verder dient ook te worden opgemerkt dat het loutere gegeven dat u zou worden aangemaand om te stoppen met uw sport, dat u een eventuele toekomstige relatie met een vrouw op een andere, in Afghanistan meer gangbare wijze zou moeten invullen of beleven, dat u enige aanpassingen zou moeten doorvoeren op het vlak van uw kledingstijl en kapsel in uw hoofd geenszins kan worden gekwalificeerd als zijnde vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Redelijkerwijze kan van een verzoeker worden verwacht dat hij deze aanpassingen doorvoert alvorens terug te keren naar zijn land en zijn regio van herkomst. Deze elementen zijn geenszins persoonlijke, uiterst moeilijke of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen waardoor u het risico zou lopen om te worden gevisieerd of vervolgd omwille van (gepercipieerde) verwestering en u toont geenszins aan dat of waarom het voor u onoverkomelijk of onmogelijk zou zijn om terug te keren naar en u (opnieuw) aan te passen aan de Afghaanse samenleving. Waar door uw advocaat nog wordt gesteld dat het spelen van voetbal en volleybal verboden is, brengt u hierover geen concrete objectieve landeninformatie aan waaruit dit kan blijken. De beschikbare informatie maakt verder geen melding van het feit dat mannelijke sportbeoefenaars specifiek gevisieerd zouden worden of dat sportbeoefening door mannen als problematisch wordt beschouwd en evenmin kan hieruit afgeleid worden dat het beoefenen van sport als dusdanig actueel wordt beschouwd als tegenstrijdig met de waarden en normen in Afghanistan na de machtsovername door de taliban.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat

het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 2 en 3 van het Verdrag van 10 december 1984 tegen foltering en andere wrede en onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing, aangenomen te New York en goedgekeurd bij wet van 9 juni 1999 (hierna: Anti-Folterverdrag), van de artikelen 6 en 7 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New York op 16 december 1966 (hierna: IVBPR), en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen over zijn vervolgingsvrees waarvoor hij zijn land van herkomst ontvlucht is en gaat in op de beoordeling door de adjunct-commissaris van zijn vrees voor vervolging op grond van het werk van zijn broer voor de voormalige veiligheidsdiensten.

Hierna gaat verzoeker in op *"het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming omwille van (toegeschreven) politieke en/of religieuze overtuigingen en/of het behoren tot een specifieke sociale groep"*. Hij vangt aan met een omstandige analyse van de principes van een dergelijk onderzoek en past deze toe op zijn persoon. Daarna gaat verzoeker nog in op enkele actuele ontwikkelingen, met name dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. Hij besluit hieruit dat een duidelijk voorbehoud moet worden gemaakt *"op de veiligheidssituatie in Afghanistan, in het bijzonder voor mensen die gedeporteerd zouden worden vanuit Westerse landen, na een lang verblijf in het westen achter de rug te hebben"*.

Tot slot gaat verzoeker nog in op de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan en wijst hij op het profiel van zijn familie, zijn fysieke en mentale kwetsbaarheid en zijn afwezigheid van twee en een half jaar uit Afghanistan als individuele risicoverhogende elementen die mee in rekening gebracht moeten worden om het risico op ernstige schade in geval van terugkeer in te schatten.

Als bijlage bij het verzoekschrift worden een email van verzoekers advocaat (stuk 3), een attest van een psycholoog (stuk 4) en *"The Office of the United Nations High Commissioner for Refugees Statement on Membership of Particular Social Group and the Best Interests of the Child in Asylum Statement on*

Membership of Particular Social Group and the Best Interests of the Child in Asylum Procedures Issued in the context of the preliminary ruling reference to the Court of Justice of the European Union in the case of K., L. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (C-646/21)" (stuk 5) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Op 26 februari 2025 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan het rapport *"COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van EUAA van 4 november 2022, aan het rapport *"Afghanistan Security Situation"* van EUAA van augustus 2022, aan de *"Afghanistan Country Focus"* van EASO van januari 2022, aan de *"Afghanistan Country Focus"* van EUAA van december 2023, aan de *"Country Guidance: Afghanistan"* van EUAA van mei 2024, aan het rapport *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"* van EUAA van augustus 2022, aan het *"Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"* van EASO van augustus 2020, aan het rapport *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van EUAA van augustus 2022, aan het rapport *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"* van UNAMA van juni 2023, aan de COI Focus *"Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban"* van 14 december 2023, aan het rapport *"COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van EUAA van 2 februari 2024 en aan de *"Afghanistan Country Focus"* van EUAA van november 2024.

2.2.2. Bij een op 28 februari 2025 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een *"Feedbackdocument"* (stuk 1), verschillende getuigenissen (stukken 2, 3, 8, 9, 10, 13, 14 en 15), verschillende foto's (stukken 4, 7, 11 en 12), een belastingaangifte (stuk 5), een tewerkstellingsattest (stuk 6), een doktersattest (stuk 16) en een medisch rapport (stuk 17).

2.2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met een foto van zijn medicatie neer.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.2.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *"een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen"*. Onder *"middel"* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij dit artikel geschonden acht.

2.3.2.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM, de artikelen 2 en 3 van het Anti-Folterverdrag en de artikelen 6 en 7 van het IVBPR worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat

de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.2.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (i) de door hem aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn, zijn vrees dat hij geen adequate behandeling voor zijn medische problemen zal krijgen bij een terugkeer naar Afghanistan geen element betreft om hem een internationale beschermingsstatus toe te kennen en de door hem voorgelegde documenten en de opmerkingen van zijn advocaat op het persoonlijk onderhoud deze appreciatie niet vermogen te wijzigen, omdat (ii) er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en zijn medische situatie, zijn psychologische situatie en de duur van zijn verblijf in België niet bestempeld kunnen worden als een persoonlijke omstandigheid die tot gevolg heeft dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, omdat (iii) er niet gesteld kan worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en hij evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien en omdat (iv) hij geen concrete elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij in geval van terugkeer dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging en het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker laat gelden dat de adjunct-commissaris niet staat waarop hij de verwachting “*dat de sleutelmomenten en impactvolle gebeurtenissen met een minimale graad van consistentie verteld kunnen worden en correct ten opzichte van elkaar kunnen worden gesitueerd, ondanks de afwezigheid van de mogelijkheid tot een nauwkeurige tijdsbepaling*” fundeert. De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet “*verder*” te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing “*het waarom*” of “*uitleg*” dient te vermelden. Voor het overige maakt verzoeker niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Voorts blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Afghanistan, te vrezen dat hij zal worden gedood door de taliban door het voormalige werk van zijn familieleden bij de overheid. Zijn vader en zijn oom zouden als bouwheer hebben gewerkt in opdracht van de Amerikanen en er door de taliban van beschuldigd zijn slaaf te zijn van de Amerikanen. Zijn broers M. W., F. en M. zouden gewerkt hebben bij het Afghaanse leger (ANA). Door het werk van zijn vader en broers zouden verzoeker en zijn familie bedreigd zijn door de taliban. Zijn broer M. W. zou in 2021 zijn omgekomen door een bomexplosie. Hierna zouden zijn andere broers gestopt zijn met hun werk bij het ANA en uit Afghanistan gevlucht zijn. Enige tijd later zou verzoeker door enkele gemaskerde talibs op de bromfiets zijn tegengehouden en de keuze hebben gekregen om samen met hen elders in Afghanistan te gaan vechten of om in zijn regio te blijven om mijnen te plaatsen. Enige tijd later zou verzoeker opnieuw zijn tegengehouden door dezelfde talibs die hem ditmaal wilden meenemen en hem in elkaar sloegen toen dat niet lukte. Verzoeker zou dan vijf dagen in het ziekenhuis hebben doorgebracht en daarna, in april 2021, Afghanistan verlaten hebben. Daarnaast stelt verzoeker te vrezen dat hij zal worden gedood door de taliban door zijn westerse levensstijl en dat hij in Afghanistan geen adequate medische behandeling kan krijgen.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de adjunct-commissaris slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt om zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Vooreerst treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar deze oordeelt dat de geloofwaardigheid van verzoekers relaas over de aanvaringen en de problemen die hij heeft gehad met de taliban wordt ondermijnd omdat er danig veel opmerkelijke verklaringen, inconsistenties en tegenstrijdigheden in zitten. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

“Zo stelt u tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u na school naar huis aan het stappen was met enkele andere studenten wanneer een talib genaamd B. (...) u tegenhield (CGVS vragenlijst, vraag 5). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u dat deze B. (...) uit uw regio afkomstig is, tot uw stam behoort en zijn invloed uitoefent om geregeld talibanleden naar uw huis te sturen (CGVS-1 p. 5). Bij uw volgende persoonlijk onderhoud verklaart u dan weer dat u de talibs die u aanspraken niet te kennen aangezien ze gemaskerd waren (CGVS-2 p. 4-5). Deze vaststelling is opmerkelijk daar u eerder duidelijk aangaf dat u werd aangesproken door B. (...) en zijn aanhangers. U stelt dat B. (...) een commandant was die verschillende groeperingen leidt en actief is op verschillende locaties, maar volgens uw moeder heden ten dage in Parwan zou verblijven (CGVS-2 p. 9). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt evenwel dat er inderdaad een commandant van de taliban genaamd B. (...) actief was in de wijde omgeving rond uw regio, maar dat deze commandant reeds in oktober 2019 werd vermoord door een luchtaanval uitgevoerd door de Afghaanse en buitenlandse troepen (zie COI (2) Persbericht Afghaans Ministerie van Defensie). Het feit dat u aanvoert een confrontatie te hebben gehad met deze talibancommandant in 2021 doet dan ook ernstig afbreuk aan de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw aanvaringen met de taliban.

Bovendien verklaart u dat u erg bang was na uw eerste aanvaring met de taliban en uw moeder en vader erover sprak, waarna uw broer M. W. (...) werd gevraagd om zijn werk als soldaat te stoppen (CGVS-1 p. 10). U verklaarde namelijk dat M. W. (...) toen nog voor de Amerikanen werkte (CGVS-1 p. 9), maar wanneer u bij uw tweede onderhoud wordt gevraagd naar opheldering omtrent de situering van de gebeurtenissen in de tijd wijzigt u plots uw verklaringen en stelt u dat M. W. (...) al was overleden voor uw ontmoetingen met de taliban (CGVS-2 p. 6-7). Het feit dat u uw verklaringen omtrent de volgorde van de gebeurtenissen plotsklaps wijzigt ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate. Ook verklaart u toen dat uw vader de dreiging die u ervaarde na uw eerste aanvaring met de taliban niet ernstig nam en dat uw vader geen enkele vrees toonde (CGVS-2 p. 5). Zulke reactie is niet wat verwacht kan worden na een gewelddadige confrontatie met gemaskerde en gewapende talibanleden die vragen om uw familie te vermoorden, zeker gelet op het eerdere overlijden van uw broer (CGVS-2 p. 6-7). Uw verklaringen hieromtrent zijn evenmin consistent met wat u tijdens uw eerste onderhoud verklaarde, namelijk dat uw moeder angstig met uw vader sprak en ze vervolgens uw broer vroegen om zijn werk te stoppen en iedereen ongerust werd (CGVS-1 p. 9, 10). Deze vaststellingen komen de geloofwaardigheid van uw relaas niet ten goede. Daarnaast kan u enkele sleutelmomenten uit uw eerste onderhoud niet meer voor de geest halen tijdens uw tweede onderhoud, zoals de eis van de taliban waarbij u werd gevraagd om een bom te plaatsen onder de auto van uw familie (CGVS-1 p. 7, 10). Wanneer u nalaat deze zwaarwegende gebeurtenis op uw tweede onderhoud consistent te beschrijven, verwijst u naar uw

medische en mentale toestand en een gebrek aan concentratie (CGVS-2 p. 5-6). Deze verklaring overtuigt allerm minst aangezien, gelet op de ernst van de eis van de taliban, zulke eis niet als een detail beschouwd kan worden maar integendeel als één van de kernelementen van uw vluchtrelaas, mocht u daadwerkelijk tegengehouden geweest zijn door de taliban.

Ook zijn uw verklaringen betreffende de dood van uw broer M. W. (...) en de omstandigheden omtrent het stopzetten van het werk van uw broers bij het leger weinig geloofwaardig wegens tegenstrijdige verklaringen hieromtrent. U verklaart namelijk dat de dood van uw broer M. W. (...) de directe aanleiding was voor uw broers om enkele dagen nadien te stoppen met hun werk bij het leger en naar Iran te vluchten (CGVS-1 p. 7). Echter verklaart u even later dat uw broers hun werk uitoefenden tot aan het moment waarop u door de taliban in het ziekenhuis werd geslagen, aangezien uw vader toen de ernst van de dreiging inzag en hen wegstuurde (CGVS-1 p. 11 en CGVS-2 p. 6). Gevraagd naar een opheldering over deze inconsistente verklaringen, stelt u eenvoudigweg dat u in het ziekenhuis lag toen de beslissing dat uw broers Afghanistan moeten verlaten werd genomen, hetgeen de onverenigbaarheid louter bevestigt. Eigenaardig genoeg beweert u dan plotsklaps dat u een derde ontmoeting met de taliban had gehad, waarover u zich absoluut niets kon herinneren tot op het moment waarop u met de incoherente verklaringen werd geconfronteerd (CGVS-2 p. 9-10). Het spreekt voor zich dat zulke voorstelling van de feiten die u slechts op het einde van uw tweede onderhoud presenteert de geloofwaardigheid van uw relaas ondermijnt, zeker daar u eerder duidelijk aangaf twee keer geconfronteerd te zijn met de taliban (CGVS-1 p. 9, 10).

Verder zijn ook de gedragingen van de taliban die u schetst uiterst merkwaardig. Zo vertelt u dat u de taliban vertelde dat u aan hun eisen tegemoet zou komen omdat u zo bang van hen was (CGVS-1 p. 10). De taliban zouden echter geen concrete afspraken hebben gemaakt opdat u de gevraagde opdracht zou kunnen vervullen, maar zouden vervolgens gewoon zijn weggegaan omdat ze bang waren van de overheid (CGVS-1 p. 11). Het is hoogst merkwaardig dat de taliban u op klaarlichte dag tegenhielden om dergelijk gewelddadige eisen te stellen, om dan een plotse angst voor de veiligheidsdiensten te krijgen. Een logische opvolging van de feiten veronderstelt integendeel dat de taliban verdere concrete stappen zouden ondernemen om ervoor te zorgen dat u de gemaakte beloftes effectief tot uitvoering zou brengen. In zoverre u verklaart dat de taliban u gedwongen wilden rekruteren dient er verder op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakte van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban was doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er werd beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering door gebruik van geweld zoals door u wordt beschreven (CGVS-1 p. 7, 8), kwam slechts zelden voor. Doorgaans beschikten de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afgaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten. U verklaarde dat de meeste ouderen uit uw dorp pro-overheid waren en ook uw vader zijn paternale ooms overheidsgezind waren (CGVS-1 p. 8, 9). Gezien het door u geschetste profiel van uw familie kan er worden aangenomen dat de taliban doortastendere pogingen zou ondernomen hebben teneinde u te overtuigen van hun gelijk en uw vertrouwen te winnen. U toont niet aan dat de taliban u gedwongen wilden rekruteren."

Hieruit blijkt dat de adjunct-commissaris het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het volharden in zijn verklaringen en het poneren van een vrees voor vervolging, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Waar verzoeker ontkent dat B. al in 2019 overleden is en erop wijst dat B. een “een veelvoorkomende naam is” en dat de kans dat er meerdere commandanten zijn die B. heten zeer waarschijnlijk is, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Hoe dan ook doet hij met dit betoog geen afbreuk aan de vaststelling dat zijn opeenvolgende verklaringen over wie hem na school tegenhielden en aanspraken tegenstrijdig zijn.

Door nog te stellen dat hij geen toegang heeft tot het gedrag van een derde persoon die niet aanwezig is, werpt verzoeker voorts geen ander licht op de vaststelling dat de door hem geschetste gedragingen van de taliban uiterst merkwaardig zijn. Met zijn summiere betoog hierover toont verzoeker ook niet aan dat de motivering van de bestreden beslissing in strijd zou zijn met de Vreemdelingenwet. Dat verzoeker bij zijn verklaringen over de gedragingen van de taliban een voorbehoud plaatste door het gebruik van het woord ‘misschien’, verandert verder niets aan de vaststelling dat de taliban geen concrete afspraken met hem hadden gemaakt opdat hij zijn opdracht voor hen zou vervullen.

Met zijn sibillijns betoog dat de gedwongen rekrutering door de taliban plaatsvond “*binnen de bedreiging van verzoeker naar aanleiding van het werk van zijn gezin*” en dat deze vrees en vervolgingsdaad in dat licht bekeken moeten worden, weerlegt verzoeker niet dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de taliban zelden gebruik maakten van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Verzoeker toont voorts niet concreet aan dat de taliban op dat moment wel nood hadden aan bijkomende strijdkrachten en leden gedwongen rekruteerden zonder beroep te doen op “*familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen*”, laat staan dat ze leden rekruteerden in dorpen waar de meeste ouderen overheidsgezind waren en binnen families in die dorpen die overheidsgezind waren. De informatie waaruit verzoeker in zijn verzoekschrift citeert, heeft deels betrekking op regio's die onder controle van de taliban stonden – wat in het geval van verzoeker niet het geval was – en ligt voor het overige in lijn met de informatie waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd, zodat ze geen afbreuk doet aan de hierboven aangehaalde motieven. Dat de taliban leden zouden rekruteren vanuit een wraak ten opzichte van zijn familie is een loutere bewering die niet wordt ondersteund door objectieve informatie.

Nog daargelaten de vraag of het gedrag van verzoekers vader na verzoekers eerste aanvaring met de taliban kan worden verklaard als een “*copingsmechanisme*” dat normaal is in een “*vader-zoon relatie*”, stelt de Raad vast dat verzoeker niet weerlegt dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de reactie van zijn vader op deze aanvaring. In tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift tracht voor te houden, verklaarde hij niet enkel dat zijn moeder zich ongeruster toonde, doch ook dat zijn vader en broers ongerust werden (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van 5 september 2023, p. 9).

Waar verzoeker nog benadrukt dat bij de beoordeling van zijn relaas onvoldoende rekening werd gehouden met zijn fysieke en psychologische problemen die hij opliep door de vervolgingsdaden door de taliban, gaat hij voorbij aan de volgende motieven van de bestreden beslissing:

“In zoverre u aanhaalt dat uw medische en psychologische problemen aan de basis liggen van de incoherenties in uw asielrelaas, kan worden opgemerkt dat zulke problemen inderdaad een impact kunnen hebben op het vermogen om bepaalde gebeurtenissen of tijdstippen nauwkeurig voor de geest te halen. Echter zijn deze incoherenties dermate ernstig en veelvuldig van aard dat een toeschrijving aan uw medische toestand niet volstaat als rechtvaardiging. Er kan namelijk verwacht worden dat de sleutelmomenten en impactvolle gebeurtenissen met een minimale graad van consistentie verteld kunnen worden en correct ten opzichte van elkaar kunnen worden gesitueerd, ondanks de afwezigheid van de mogelijkheid tot een nauwkeurige tijdsbepaling. De dood van één van uw familieleden, net als de inhoud en het aantal aanvaringen dat u met de taliban had behoort tot de elementen die op een eenvoudige en consistente manier moeten worden kunnen geschetst, gelet op de zeer ernstige persoonlijke impact op uw situatie en het feit dat deze feiten zogenoemd de aanleiding uitmaken van uw vlucht uit Afghanistan. Het plotsklaps voor de eerste maal herinneren van een impactvolle gebeurtenis, op het einde van uw tweede onderhoud en na een confrontatie met tegengestelde verklaringen, terwijl u meermaals de kans werd geboden om aanvullende feiten aan te voeren, kan moeilijk worden verweten aan uw medische toestand. Uit het neergelegde attest van uw psycholoog blijkt dat u tekenen vertoont van emotionele stoornissen, verlies van eetlust, de neiging om zich af te zonderen, verstoring van sociale relaties, slaapstoornissen, flashbacks en grote angst. Uit dit attest blijkt niet dat u niet in staat zou zijn om op een normale manier deel te nemen aan de asielprocedure of dat u cognitieve vaardigheden hierdoor werden aangetast.”

Verzoeker toont het tegendeel niet aan door er in zijn verzoekschrift op te wijzen dat de *protection officer* van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) vaak de vraag diende te herhalen omdat hij het niet goed begrepen had en dat hij meermaals een pauze had gevraagd. Verzoeker toont nergens *in concreto* aan dat dit een invloed heeft gehad op de reconstructie van zijn verklaringen. Ook door erop te wijzen dat hij zich bepaalde zaken van zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet kon herinneren omwille van concentratieproblemen en dat hij zich vergiste over de aanvang van zijn vaders werk voor de Amerikanen, werpt verzoeker geen ander licht op de gedane vaststellingen en overwegingen. Zoals in de bestreden beslissing op goede gronden wordt gesteld, zijn de incoherenties in verzoekers asielrelaas dermate ernstig en veelvuldig van aard dat ze niet louter kunnen worden toegeschreven aan zijn medische toestand, temeer nu uit de voorgelegde stukken niet blijkt dat verzoeker niet in staat zou zijn om op een normale manier deel te nemen aan de asielprocedure. Door voorts nog te citeren uit de “*Practical Guide on Evidence and Risk Assessment*” van EUAA van januari 2024 over de werking van het geheugen en de effecten van trauma en andere psychologische en fysieke gezondheidsproblemen op het geheugen, zonder deze algemene informatie te betrekken op zijn persoon en de door hem afgelegde verklaringen, toont verzoeker niet aan dat de verwachtingen van de adjunct-commissaris *in casu* onrealistisch waren. Verzoeker laat immers na *in concreto* te duiden waar hij zaken niet goed begrepen heeft en op welke wijze dit een impact heeft gehad op de concrete motieven van de bestreden beslissing.

Verzoeker voert ook nog aan dat de adjunct-commissaris de vraag- en antwoorddynamiek van het persoonlijk onderhoud op een erg speculatieve manier benadert en daarbij een eenzijdige, enge en negatieve interpretatie geeft aan wat oorzaken van blijvende onduidelijkheden zouden kunnen zijn, dat de adjunct-commissaris een exegetische analyse van vragen en antwoorden maakt die louter gebaseerd is op de letterlijke inhoud van getranscribeerde formele taal en waarbij geen enkele aandacht of gewicht wordt gehecht aan bepalende aspecten zoals vertaling, aanwezigheid van een tolk, minderjarigheid, het verloop van de tijd, talloze culturele aspecten “*die één voor één en cumulatief een doorslaggevende impact kunnen hebben op het geheugen zowel als de weergave van beleefde feiten en daarbij mogelijks ontstane misverstanden zouden kunnen verklaren*”, doch hij laat na om dit algemeen betoog verder uit te werken of te staven. Hij brengt dan ook geen concrete en naar behoren gestaafde elementen of argumenten aan die een ander licht kunnen werpen op het geheel van de hoger weergegeven pertinente motieven van de bestreden beslissing. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en draagkrachtig en worden door verzoeker niet weerlegd of ontkracht, zodat zij onverminderd overeind blijven.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om het geheel van de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Voorts wordt in de bestreden beslissing nog het volgende gesteld:

“Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. *Targeting of Individuals* van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt bovendien dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden of werkten voor de voormalige overheid, zoals uw vader te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Wat uw situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U slaagt er niet in om dergelijke zaken aannemelijk te maken. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van de ANSF en medewerker van de voormalige overheid waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat zijzelf te maken hebben met daden van vervolging (*supra*), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.”

Verzoeker toont het tegendeel niet aan door in zijn verzoekschrift louter te stellen dat niet wordt betwist dat drie van zijn broers werkzaam waren bij het ANA en dat zijn vader en oom werkzaam waren voor de Amerikanen en te wijzen op informatie waaruit blijkt dat voormalige overheidsfunctionarissen of leden van de veiligheidsdiensten en hun familieleden vandaag nog steeds vervolgd worden door de taliban. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan immers niet blijken dat er in Afghanistan actueel sprake is van groepsvervolging waarbij (familieleden van) personen die vroeger tot de voormalige Afghaanse overheid behoorden te maken krijgen met vergeldingsacties. Het loutere feit dat verzoeker een familielid zou zijn van leden van het voormalige ANA en van personen die voor de Amerikanen hebben gewerkt is dan ook onvoldoende om een nood aan bescherming in zijn hoofde aannemelijk te maken. Bijgevolg moet een persoonlijke vrees voor vervolging *in concreto* worden aangetoond. Verzoeker blijft daartoe evenwel in gebreke nu, zoals in de bestreden beslissing op goede gronden wordt gesteld, de door hem aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Tot slot kan worden opgemerkt dat verzoeker de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

“Met betrekking tot uw vrees dat u geen adequate behandeling voor uw medische problemen zal krijgen bij een terugkeer naar Afghanistan (CGVS-1 p. 11, CGVS-2 p. 12) dient te worden opgemerkt dat dit geen element betreft om u een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Het CGVS benadrukt dat bij deze beoordeling rekening wordt gehouden met de inherente kwetsbaarheid van personen met psychische problemen. Er kan evenwel noch uit de beschikbare informatie noch uit de door u aangebrachte elementen in concreto besloten worden dat u in geval van terugkeer in een situatie zal terechtkomen die gelijkgesteld kan worden aan vervolging. U haalt aan dat u voor uw behandeling naar Pakistan zal moeten gaan en deze veel geld kost (CGVS-2 p. 12). Wat dit betreft kan eveneens verwezen worden naar het feit dat u in geval van terugkeer terecht kan bij uw familiaal netwerk en opgevangen wordt in een vertrouwde omgeving, wat ook uw herintegratie vergemakkelijkt. Voor de beoordeling van uw medische problemen dient u zich te wenden tot de daartoe geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier en de opmerkingen van verzoekers advocaat op het persoonlijk onderhoud (adm. doss., stuk 5, map met ‘documenten’) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De adjunct-commissaris motiveert in de bestreden beslissing als volgt over de door verzoeker neergelegde documenten en opmerkingen:

“De neergelegde taskara’s kunnen louter dienen als identiteitsaanwijzing, waarbij dient opgemerkt te worden dat uw identiteit niet ter discussie staat en de identiteit van uw familieleden niet relevant is voor de beoordeling van uw individuele asielmotieven. Het certificaat van het werk van uw vader heeft geen betrekking op uw individuele vrees en asielmotieven, dewelke niet geloofwaardig worden geacht en dus niet door dit document kunnen worden ondersteund. De foto’s uit uw omgeving in Afghanistan die u neerlegde ondersteunen op geen enkele manier de individuele vrees tot vervolging die u aanhaalt in uw relaas, waarbij de identiteit van de personen op de foto’s niet kan worden achterhaald. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) blijkt bovendien dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse ‘officiële’ documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

De door u voorgelegde medische attesten uit Afghanistan vormen geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan echter nooit met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen zijn opgelopen. Deze attesten laten dan ook niet toe uitspraken te doen over de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Zij kunnen enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben bij geloofwaardige verklaringen, quod non. De medische attesten uit België geven slechts informatie over uw gezondheidstoestand en uw medicatiegebruik. Zij hebben verder geen invloed op uw asielmotieven. Het

psychologisch attest toont dat u dient opgevolgd te worden maar toont, zoals hierboven uiteengezet, niet aan dat u niet in staat zou zijn op een normale manier deel te nemen aan de asielprocedure.

Het inschrijvingsbewijs van de taal cursus toont slechts aan dat u hier Nederlandse les volgt.

De opmerkingen van uw advocaat op het persoonlijk onderhoud vermogen evenmin de bovenstaande appreciatie te wijzigen (zie mail d.d. 12/10/2023). Daarbij dient opgemerkt te worden dat u nog geen drie jaar in België verblijft, zoals uw advocaat verkeerdelijk beweert. De daaromtrent aangehaalde verwestering heeft geen impact op het toekennen van internationale bescherming (zie infra). In zoverre uw advocaat stelt dat u werd onderbroken tijdens het persoonlijk onderhoud dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw eerste en tweede persoonlijke onderhoud voldoende in staat werd gesteld om alle details van uw asielrelaas volledig uiteen te zetten en eventuele toevoegingen te doen, waarbij onderbrekingen slechts dienden om het tijdsverloop van het onderhoud te bewaren en overbodige herhalingen te proberen vermijden. Het feit dat verzoeker uit een familie komt die voorstander was van de voormalige overheid in Afghanistan leidt niet automatisch tot het toekennen van internationale bescherming in uwe hoofde aangezien elk verzoek op individuele wijze dient te worden onderzocht."

Deze motieven worden door verzoeker op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt. Dat verzoeker de email van zijn advocaat (stukkenbundel verzoeker, stuk 3) en het attest van een psycholoog (*ibid.*, stuk 4) die hij op het CGVS reeds had bijgebracht nogmaals voegt als bijlage bij zijn verzoekschrift, werpt hierop geen ander licht. Het document "*The Office of the United Nations High Commissioner for Refugees Statement on Membership of Particular Social Group and the Best Interests of the Child in Asylum Procedures Issued in the context of the preliminary ruling reference to the Court of Justice of the European Union in the case of K., L. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (C-646/21)*" dat verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt (*ibid.*, stuk 5), heeft geen betrekking op zijn persoon en werpt bijgevolg evenmin een ander licht op de voorgaande vaststellingen en overwegingen.

Het "Feedbackdocument" (aanvullende nota verzoeker, stuk 1), de getuigenissen (*ibid.*, stukken 2, 3, 8, 9, 10, 13, 14 en 15), de foto's (*ibid.*, stukken 4, 7, 11 en 12), de belastingaangifte (*ibid.*, stuk 5) en het tewerkstellingsattest (*ibid.*, stuk 6) die verzoeker bij zijn op 28 februari 2025 neergelegde aanvullende nota voegt, hebben betrekking op zijn integratie en verwestering in België en staven de door hem voorgehouden problemen met en vrees voor de taliban niet. Uit het doktersattest (aanvullende nota verzoeker, stuk 16) en het medisch rapport (*ibid.*, stuk 17) die verzoeker bij zijn op 28 februari 2025 neergelegde aanvullende nota voegt, kan (onder meer) blijken dat hij stress en angst ervaart en daarvoor medicatie neemt, dat hij moeilijk kan inslapen en zich triestig voelt en dat hij lijdt aan duizeligheid en maagproblemen. Dit vormt op zich evenwel geen bewijs van de door hem voorgehouden problemen met en vrees voor de taliban. Een medisch attest vormt immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. Voorts kan uit deze stukken niet blijken dat verzoeker ten tijde van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS niet in staat zou zijn geweest om op een normale manier deel te nemen aan de asielprocedure of dat zijn cognitieve vaardigheden door zijn medische problemen werden aangetast. Dat verzoeker medicatie neemt en ter terechtzitting daarvan een bewijs bijbrengt, werpt hier geen ander licht op.

Gelet op het voorgaande, maakt verzoeker zijn vrees dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal worden gedood door de taliban wegens het vroegere werk van zijn familieleden bij de overheid niet aannemelijk.

In zijn verzoekschrift en in zijn aanvullende nota gaat verzoeker ook nog in op het risico op vervolging omwille van zijn verblijf in België.

De Raad wijst er wat dit betreft op dat uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de taliban de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan hebben opgeschort en dat er een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* werd aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. In november 2022 gaf de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de *sharia* (*ibid.*, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een

theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023, p. 21, en van november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de zeer strikte interpretatie van de *sharia* door de taliban te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht en gebruikt ze daartoe ook het ‘*Taliban General Directorate of Intelligence*’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023, p. 24).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de *sharia* in het dagelijkse leven die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*” van augustus 2022, p. 29-31, en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*” van augustus 2022, p. 41 e.v.). Op 31 juli 2024 werd door de *de facto*-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin enerzijds een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd en anderzijds de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van november 2024, p. 30 en 34-44). Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023, p. 24, en van november 2024, p. 24). Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en deze decreten soms niet ernstig werden genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van november 2024, p. 28-35). Ook is het voor de Afghaanse bevolking nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en blijft er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (*ibid.*, p. 27). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (*ibid.*, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1 003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van november 2024, p. 27). Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de *sharia* volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023, p. 27, en van november 2024, p. 47). In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152: Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, 15 juni 2022, in EUAA, “*Afghanistan security situation*” van augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid. Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen.

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de *online* activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, “*Afghanistan, Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24,

en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023, p. 20). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals *TikTok* of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*” van augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, “*Afghanistan, Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*” van augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden en geeft aan dat de “*geloofsethiek en denkwijze*” van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476: TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 december 2021, in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*” van augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van *Pashtou*-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten en intellectuelen – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale *Pashtou*-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*” van augustus 2022, p. 50-51). Nochtans hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt voorts dat voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat in 2024 honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch.

Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of bureaus omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*” van augustus 2022, p. 51, en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die “*verwesterd*” zijn of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn of als verwesterd worden beschouwd. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij is verwesterd, dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering of overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals (onder meer) het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland).

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de "Country Guidance" van EUAA wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA, waaraan verwerende partij in haar aanvullende nota refereert, bijtreden (EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", mei 2024, p. 57-61).

De bestreden beslissing bevat op dit punt nog de volgende pertinente overwegingen:

"In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u minstens tot 18-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven en naar school bent gegaan (CGVS-1 p. 6), waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarnaast bent u een Pashtoen, de dominante etnie in Afghanistan. Bovendien blijkt u afkomstig te zijn uit de provincie Parwan, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit uw verklaringen waar u het heeft over de aanwezigheid van de taliban in uw regio (CGVS-1 p. 8) en uit de opmerkingen van uw advocaat (zie mail dd. 12/10/2023). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn. Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van twee en een half jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U haalt aan dat u in België taallessen volgt en sport beoefent (CGVS-2 p. 12). De in de door uw advocaat gemaakte opmerkingen na het persoonlijk onderhoud dat u Engels en Frans spreekt, dat u aangesloten bent bij een volleybalclub en dat u een Facebookaccount heeft waarop u foto's post van uw bezigheden hier in België (zie mail d.d. 12/10/2023), volstaan niet om een toegeschreven verwestering aan te tonen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u zich nog steeds uitdrukt in het Pashtu. Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder. Bovendien verklaart u nog steeds een soennitisch moslim te zijn (CGVS-1 p. 4). Hoewel u niet meer naar de moskee gaat om te bidden gaf u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud aan dat u nog meedeed aan de ramadan (CGVS-1, p. 4). Hieruit blijkt dat u nog steeds uw religie praktiseert. Dat u tijdens het tweede gehoor aanhaalt niet deel te nemen aan de ramadan wegens uw gezondheidstoestand (CGVS-2 p.13) doet hier geen afbreuk aan. Immers blijkt hieruit nog steeds dat u de intentie heeft de regels van de Islam te volgen. Wat uw Facebookaccount betreft dient te worden opgemerkt dat blijkt uit de landeninformatie

dat de berichten die men op sociale media platforms schrijft en deelt waarschijnlijk geen gevolgen zullen hebben, tenzij deze berichten aanleiding geven tot de dood of arrestatie van een persoon. Hoewel internationale media berichten dat de taliban reeds Afghansen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media betroffen deze echter kritische berichten ten aanzien van de taliban. U maakt geenszins aannemelijk dat uit het loutere feit dat u aanwezig bent op sociale media afgeleid kan worden dat u dermate kritische berichten ten aanzien van de taliban post waardoor u dreigt gevisieerd te worden, er is slechts sprake van enkele sportfoto's. Hoe dan ook toont u niet aan dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van uw sociale media uit te wissen of de volledige accounts te verwijderen. Vooralsnog toont u ook niet aan hoe de taliban op de hoogte zouden zijn van uw Facebookprofiel. Verder dient ook te worden opgemerkt dat het loutere gegeven dat u zou worden aangemaand om te stoppen met uw sport, dat u een eventuele toekomstige relatie met een vrouw op een andere, in Afghanistan meer gangbare wijze zou moeten invullen of beleven, dat u enige aanpassingen zou moeten doorvoeren op het vlak van uw kledingstijl en kapsel in uw hoofde geenszins kan worden gekwalificeerd als zijnde vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Redelijkerwijze kan van een verzoeker worden verwacht dat hij deze aanpassingen doorvoert alvorens terug te keren naar zijn land en zijn regio van herkomst. Deze elementen zijn geenszins persoonlijke, uiterst moeilijke of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen waardoor u het risico zou lopen om te worden gevisieerd of vervolgd omwille van (gepercipieerde) verwestering en u toont geenszins aan dat of waarom het voor u onoverkomelijk of onmogelijk zou zijn om terug te keren naar en u (opnieuw) aan te passen aan de Afghaanse samenleving. Waar door uw advocaat nog wordt gesteld dat het spelen van voetbal en volleybal verboden is, brengt u hierover geen concrete objectieve landeninformatie aan waaruit dit kan blijken. De beschikbare informatie maakt verder geen melding van het feit dat mannelijke sportbeoefenaars specifiek gevisieerd zouden worden of dat sportbeoefening door mannen als problematisch wordt beschouwd en evenmin kan hieruit afgeleid worden dat het beoefenen van sport als dusdanig actueel wordt beschouwd als tegenstrijdig met de waarden en normen in Afghanistan na de machtsvername door de taliban.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan."

Verzoeker toont het tegendeel niet aan door in zijn verzoekschrift louter te wijzen op zijn jonge leeftijd en zijn verblijf gedurende drie jaar in België, dat volgens hem "een noodzakelijke aanpassing en deelname aan en integratie in de Belgische samenleving en het sociaal leven, tijdens een vormgevende periode in zijn leven" impliceert. De Raad wijst erop dat uit de loutere omstandigheid dat verzoeker enkele jaren in het Westen heeft verbleven en er een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend niet kan worden afgeleid dat hij hierdoor dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan. Ook door in zijn verzoekschrift louter te herhalen dat hij op school de Franse taal leerde en nu Nederlands leert, dat hij in het weekend in de lokale volleybalclub speelt, dat zijn "praktisering van zijn religie" veranderd is en dat hij foto's van zijn leven in België op Facebook post, werpt verzoeker geen ander licht op de gedane vaststellingen en overwegingen.

In zijn verzoekschrift voert verzoeker ook nog aan dat hij een gemengde vriendengroep heeft. In zijn op 28 februari 2025 neergelegde aanvullende nota laat verzoeker nog bijkomend gelden dat hij naast zijn taalstudies ook actief is op de arbeidsmarkt, dat hij zich integreert in het volleybalteam, waar hij de rol van steunpilaar opneemt, dat hij ook "in het centrum" participeert aan de activiteiten en dat hij in contact komt met mensen met verschillende nationaliteiten en actief participeert aan de samenleving en in het opvangcentrum. Ter staving hiervan voegt hij bij deze aanvullende nota een "Feedbackdocument" (aanvullende nota verzoeker van 28 februari 2025, stuk 1), verschillende getuigenissen (*ibid.*, stukken 2, 3, 8, 9, 10, 13, 14 en 15), foto's (*ibid.*, stukken 4, 7, 11 en 12), een belastingaangifte (*ibid.*, stuk 5) en een tewerkstellingsattest (*ibid.*, stuk 6). Hoewel dit alles lovenswaardig is en aantoonde dat verzoeker zich op deze korte tijd in België in zekere mate aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf alhier, is dit, rekening houdend met het geheel aan informatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, niet van die aard om te leiden tot de vaststelling dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging wegens een

terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering. Verzoeker maakt immers niet *in concreto* aannemelijk dat hij omwille van het volgen van taallessen, het werken, het deelnemen aan activiteiten en het spelen in een volleybalclub in België dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan, noch dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden of als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden.

Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn "*to play the game*" of dat zijn gedragingen doordrongen zijn van een zodanige (onbewuste) verandering dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden. In het kader van zijn beschermingsverzoek dient te worden geoordeeld dat uit de door hem aangehaalde elementen niet kan worden afgeleid dat verzoeker zich fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden heeft geïnternaliseerd die raken aan zijn identiteit en morele integriteit waardoor een vrees voor vervolging in zijn hoofde zou kunnen worden vastgesteld.

Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift dat er weinig concrete informatie voorhanden is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan. De Raad is zich ervan bewust dat de machtsovername door de taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er blijkt echter duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven gebruik gemaakt van informatie afkomstig van zowel gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. In tegenstelling tot wat verzoeker doorheen zijn kritiek in zijn verzoekschrift tracht te laten uitschijnen, oordeelt de Raad dat er te dezen en op heden wel degelijk actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorhanden is die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in verzoekers land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verder maakt verzoeker, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde problemen, niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat de taliban erg goed op de hoogte zullen zijn van verzoekers afwezigheid en terugkeer.

Ook de omstandigheid dat verzoeker afkomstig zou zijn uit een regio waar het verzet tegen de taliban en ook de repercussies daarvan groeien, volstaat niet om een risico bij terugkeer vast te stellen. Verzoeker werkt immers niet verder concreet uit waarom het gegeven dat hij afkomstig is uit zulk gebied, bij gebrek aan bijkomende risicobepalende omstandigheden, op zich voldoende is om een risico bij terugkeer in zijn hoofde vast te stellen.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog verwijst naar verschillende arresten van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van deze arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Aangaande de door verzoeker ingeroepen medische problemen merkt de Raad nog op dat personen met een handicap en personen met zware medische aandoeningen, inclusief mentale problemen, in de "*Country Guidance Afghanistan*" van EUAA van mei 2024 worden aangemerkt als risicoprofielen. Personen met een fysieke of mentale handicap kunnen worden gestigmatiseerd en hun aandoening kan worden beschouwd als de "*wil van God*". Zulke personen kunnen slachtoffer worden van discriminatie en mishandeling door de Afghaanse gemeenschap en/of hun familie. Teruggekeerde migranten met

psychische gezondheidsproblemen zijn in het bijzonder kwetsbaar (*“Country Guidance Afghanistan”* van EUAA van mei 2024, p. 92-94). Personen met ernstige psychische gezondheidsproblemen worden in voormelde *Country Guidance* aangeduid als een risicoprofiel. Zij kunnen een gegronde vrees voor vervolging hebben. Niet elke persoon met ernstige psychische gezondheidsproblemen riskeert evenwel vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Volgens de *“Country Guidance Afghanistan”* van EUAA van mei 2024 moet bij de individuele beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid dat verzoeker in geval van terugkeer vervolging riskeert immers rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden zoals de aard en de zichtbaarheid van zijn psychische gezondheidsproblemen en de negatieve perceptie van zijn situatie door zijn familie. Te dezen wordt in de door verzoeker in de loop van de administratieve procedure en van de procedure voor de Raad neergelegde medische stukken (onder meer) gewag gemaakt van gehoorproblemen, emotionele stoornissen, verlies van eetlust, de neiging om zich af te zonderen, verstoring van sociale relaties, slaapstoornissen, *flashbacks*, angst, duizeligheid en maagproblemen. De Raad merkt evenwel op dat deze problemen geen medische vaststellingen betreffen en louter gebaseerd werden op de eigen verklaringen van verzoeker, zodat enige vorm van objectivering ontbreekt. Bovendien weerhouden deze problemen verzoeker er niet van om in België taallessen te volgen, te werken, te sporten en een vriendenkring uit te bouwen. Er blijkt in de huidige stand van zaken dan ook niet dat in hoofde van verzoeker risicoverhogende omstandigheden aanwezig zijn.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker, een Afghaanse jongeman van 22 jaar, die inmiddels drie en een half jaar in België is en die in Afghanistan zijn vormende jaren heeft doorgebracht, er naar school is gegaan en er nog over een ondersteunend netwerk beschikt, niet aannemelijk dat hij bij terugkeer gezien zal worden als zijnde ‘besmet’ door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de adjunct-commissaris geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat de voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

2.3.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn vrees dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal worden gedood door de taliban wegens het vroegere werk van zijn familieleden bij de overheid niet aannemelijk heeft gemaakt, dat zijn vrees dat hij geen adequate behandeling voor zijn medische problemen zal krijgen bij een terugkeer naar Afghanistan geen element betreft om hem een internationale beschermingsstatus toe te kennen en dat niet kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

Voorts wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat er niet gesteld kan worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en dat verzoeker evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou

zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit wordt door verzoeker niet betwist en vindt tevens steun in de recente informatie waaraan verwerende partij in haar aanvullende nota refereert.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.5.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het *National Resistance Front* en het *Afghanistan Freedom Front* en anderzijds tussen de taliban en ISKP. Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023 en 2024. Ondanks een lichte stijging in het aantal burgerdoden in 2024, blijft de algemene veiligheidssituatie positief evolueren en zet de tendens van een daling van het geweld zich voort. De daling van het geweld heeft onder meer als gevolg dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. De ontheemding die nog plaatsvindt, is bovendien het gevolg van een moeilijke economische situatie en natuurrampen of als gevolg van grensincidenten tussen *de facto* strijdkrachten en Pakistaanse strijdkrachten (zie: EUAA, “*Afghanistan*

Country Focus” van november 2024, p. 59). De ontheemding ten gevolge van het conflict is vrijwel volledig gestopt.

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het land louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van EUAA van mei 2024 en is, gelet op de informatie opgenomen in de *“Afghanistan Country Focus”* van EUAA van november 2024 nog steeds actueel.

Verzoeker verklaart afkomstig te zijn uit de provincie Parwan. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen die het risico op ernstige schade kunnen verhogen zich *in casu* niet stelt. Het voorgaande stemt overeen met de *“Country Guidance Afghanistan”* van EUAA van mei 2024. Verzoeker wijst dan ook niet dienstig op het profiel van zijn familie, zijn afwezigheid uit Afghanistan en zijn fysieke en mentale kwetsbaarheid als risico-verhogende factoren.

Verzoeker brengt geen informatie bij die hierop een ander licht kan werpen.

2.3.5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens twee interviews kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het *Pashtou* machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.8. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven april tweeduizend vijftientig door:

D. DE BRUYN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN